

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

Președinte

judecători

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu și avocatul Vadim Cebanu în interesele inculpatului Arap Ion, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Arap Ion XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în com. XXX, r-nul XXX,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.06.2016 – 17.04.2018;

Instanța de apel: 16.05.2018 – 27.03.2019;

Instanța de recurs: 03.06.2019 – 04.02.2020 ;

Instanța de apel: 25.03.2020-02.06.2020;

Instanța de recurs: 21.07.2020- 27.10.2020 ;

Instanța de apel: 11.12.2020-09.02.2021;

Instanța de recurs: 25.03.2021 – 12.05.2021;

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 17 aprilie 2018, Arap Ion a fost condamnat :

- în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la amendă în mărime de 900 unități convenționale, ce constituie 18.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de administrarea bunurilor și mijloacelor financiare pe un termen de 2 ani ;

- în baza art. 236 alin. (1) Cod penal la 5 ani închisoare; - conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani;

- în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 400 unități convenționale, ce constituie 8000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani;

- potrivit art. 84 alin. (1), (3) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 900 unități convenționale, ce constituie 18.000 lei, 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de administrarea

bunurilor și mijloacelor financiare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare, i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Potrivit sentinței, prima instanță a constatat că, Arap Ion la 03 august 2015, aproximativ ora 18:00, aflându-se la intersecția str. Ismail cu bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, mun. Chișinău, având intenția dobândirii ilicite de la Buga Sergiu a unui telefon mobil de model "iPhone 5", abuzând de încrederea ultimului, prin înșelăciune, a cumpărat telefonul dat contra sumei de 200 euro, achitându-se cu o bancnotă cu valoarea nominală de 200 euro, cu seria și numărul S01813660427, anul de emisie 2002, care conform raportului de expertiză nr. 7784 din 17.08.2015, prezintă semne de falsificare, fiind realizată din hârtie normală, fără fibre de poliester incolore încorporate în masa suportului, cifra bancnotei, elementele de design major de pe aversul bancnotei, imaginile reversului, seria sunt executate cu folosirea formelor de tipar de tip plan-ofset, numărul bancnotei - tipar înalt, nu la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și a hârtiilor de valoare, astfel cauzând lui Buga Sergiu o daună considerabilă în mărime de 4112,94 lei.

Tot el, la 29 octombrie 2016, contrar pct. 14, lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede că, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, în timp ce se afla în mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică intenționat, a urcat la volan și a condus autoturismul "Dacia Logan", n/î CKN 062.

În aceeași zi, în jurul orei 13:30, în timpul deplasării pe str. Aleea Gării, 1, mun. Chișinău, a fost stopat de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Patrulare, unde în urma verificării actelor, Arap Ion a fost suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Fiind supus testării cu alcooltestul "Drager 6810", în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, s-a stabilit că ultimul se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, cu concentrația de alcool în aerul expirat de 0,68 mg/l. Conform prevederilor art. 134¹ alin. (3) Cod penal, prin stare de ebrietate cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,8 mg/l și mai mult, și concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,4 mg/l și mai mult.

Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat pe art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 236 alin. (1) Cod penal.

A declarat apel și avocata Eugenia Jelamschi, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul pe art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 236 alin. (1) Cod penal, să fie achitat, iar procesul penal pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal să fie încetat.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2019, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Procesul penal în privința lui Arap Ion pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal a fost încetat, cu liberarea de pedeapsa penală, din motivul intervenirii termenului de prescripție prevăzut la art. 60 Cod penal.

Arap Ion a fost condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal la amendă în

mărime de 850 unități convenționale, ce constituie 17.000 lei.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul total al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 850 unități convenționale.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare, i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani. În rest, sentința a fost menținută.

Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocata Eugenia Jelamschi și inculpatul, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat pe art. 190 alin. (2) lit. c) și 236 alin. (1) Cod penal, din motiv că faptele acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii, iar procesul penal în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal să fie încetat, din motiv că există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea tragerii la răspundere penală.

Prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 04 februarie 2020, recursul ordinar a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2020, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată nouă hotărâre.

Arap Ion a fost liberat de răspundere penală pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal, în legătură cu intervenirea prescripției prevăzute la art. 60 Cod penal.

Procesul penal în privința lui Arap Ion pe art. 190 alin. (2) Cod penal a fost încetat, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

Arap Ion a fost condamnat în baza art. 236 alin (1) Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 5 ani.

Prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 27 octombrie 2020, recursul ordinar a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021 s-a admis apelul inculpatului Arap Ion și apelul avocatului Jelamschi Eugenia în interesele inculpatului Arap Ion, s-a casat sentința atacată în partea condamnării în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, pronunțând o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează :

Arap Ion învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, se achită pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Celelalte dispoziții ale sentinței în partea condamnării în baza art. 236 alin. (1) s-au menținut.

Pentru a decide astfel, instanța a reținut că, potrivit declarațiilor inculpatului Arap Ion, a părții vătămate Buga Sergiu și a martorului Chihai Alexandru, cercetând probele materiale prezentate de către partea acuzării, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunilor încriminate de norma art. 190 Cod penal, deoarece dobândirea ilegală a averii străine în rezultatul punerii în circulație a semnelor bănești false se înglobează în norma art. 236 Cod penal și nu mai necesită o calificare suplimentară în baza art. 190 Cod penal.

Astfel, pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări.

În speță, inducerea în eroare s-a realizat prin punerii în circulație a semnelor

bănești false astfel elementul laturii obiective corespunde art. 236 Cod penal și la caz, nu s-a stabilit existența laturii obiective a infracțiunii de escrocherie, or acțiunea principală de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane s-a realizat anume prin punerea în circulație a semnelor bănești false.

Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura de circumscripție Chișinău – Vitalie Călugăreanu care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6), Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021 în partea achitării lui Arap în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, bazată pe interpretarea eronată a probelor.

Concluzia instanței de apel nu corespunde circumstanțelor de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești, deoarece dacă infracțiunea comisă de Arap Ion incorect a fost calificată în baza mai multor articole ale Codului penal instanța urma ca în partea descriptivă a deciziei să indice excluderea învinuirii incriminate greșit.

În opinia acuzării instanța de apel eronat a decis achitarea lui Arap Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În partea descriptivă constată că realizată fapta inculpatului, iar pe de altă parte pentru aceeași faptă comisă pronunță o decizie de achitare.

Astfel, la caz nu poate fi admisă o decizie de achitare, deoarece probele dovedesc fapta de escrocherie a telefonului mobil care este însă absorbită de componența infracțiunii art. 236 Cod penal.

Examinând cauza instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept și indicațiile date de instanța de recurs, or conform descriptivului decizie instanța de apel nu s-a expus și nu a dat aprecierea cuvenită asupra faptului criticat, concluziile fiind pripite și neargumentate.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel nu a argumentat respingerea soluției privind excluderea învinuirii incriminate greșit lui Arap Ion.

Astfel, prin nemotivarea soluției instanța de apel a comis erori de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), Cod de procedură penală.

Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar și de către avocatul Vadim Ciobanu în interesele lui Arap Ion, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021 cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în partea condamnării lui Arap Ion în baza art.236 alin.(1) Cod penal.

În susținerea recursului declarat a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală.

Examinând cauza, instanța de apel a ignorat prevederile art. 436 din Codul de procedură penală și nu a îndeplinit indicațiile date de instanța de recurs prin decizia din 27 octombrie 2020.

Motivarea instanței de apel este contrară deciziei instanței de recurs prin care cauza a fost trimisă a rejudecare deoarece a desconsiderat indicațiile instanței de recurs.

Instanța de apel nu a respectat prevederile art. 394 din Codul de procedură penală și a depășit limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Recurentul a indicat că, la caz lipsește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 236 alin.(1) Cod penal, deoarece Arap Ion nu a avut intenția directă de a pune în circulație bani falși.

Examinând cauza instanța de apel nu a descris fapta ca fiind dovedită, doar menționând că instanța de fond corect a încadrat acțiunile lui Arap Ion în temeiul art. 236 alin.(1) Cod penal.

Acuzarea nu a prezentat nici o probă care să indice la faptul că Arap Ion ar fi cunoscut despre faptul că bancnota de 200 euro este falsă.

Astfel, fapta lui Arap Ion nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 236 alin.(1) Cod penal.

Avocatul consideră că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. La examinarea cauzei a comis erori de drept, pronunțând soluția fără respectarea prevederilor legale a jurisprudenței CEDO.

Urmare a verificării argumentelor invocate de recursurile ordinare de către procurorul și avocatul lui Arap Ion în cauza penală în privința inculpatului Arap Ion, în coraport cu materialele administrate pe caz, Colegiul conchide inadmisibilitatea recursurilor din următoarele considerente.

Art.422 din Codul de procedură penală, stabilește că termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărârilor instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată că, recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din recurs se constată că recurenții contestă decizia instanței de apel, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, ca temeiuri pentru declararea recursului, recurenții au solicitat casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în ordine de apel.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că alegațiile specificate de recurenți, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

Colegiul penal atestă că, recurenții invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a

afectat soluția, precum și pct. 8) de către partea apărării nu au fost întrunite elementele infracțiunii, își exprimă convingerea că instanțele de judecată au încadrat greșit acțiunile inculpatului în baza art. 236 alin.(1) Cod penal, dat fiind faptul că, acțiunile inculpatului nu au avut un caracter intenționat.

Cu referire la alegațiile recurenților că în motivarea soluției instanța de apel nu a ținut cont de indicațiile date de instanța de recurs prin decizia din 27 octombrie 2020, temei pentru recurs prevăzut în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, este de menționat că, rejudecând cauza, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și, corespunzător, corect a încadrat acțiunile făptuitorului.

Examinând conținutul deciziei, se constată că instanța a pronunțat o soluție motivată, care corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

Mai mult, rejudecând cauza, instanța de apel, conform prevederilor art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, a înlăturat omisiunile reținute de instanța de recurs și a emis decizia în conformitate cu prevederile legale.

Cât privește afirmațiile avocatului Vadim Ciobanu că precum că fapta inculpatului Arap Ion nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de 236 alin.(1) Cod penal, și lipsește latura subiectivă a infracțiunii, deoarece Arap Ion nu a cunoscut că bancnota de 200 euro este falsă și nu a avut intenția directă de a pune în circulație bani falși, temei pentru recurs prevăzut în art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, este de reținut că nerecunoașterea vinovăției și dezacordul cu calificarea juridică a acțiunilor făptuitorului, este o modalitate de apărare și nu constituie temei pentru casarea hotărârii contestate.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În corespundere cu prevederile art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Temeiului de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența temeiurilor invocate.

În decizia sa instanța de apel s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apel, fiind redată clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa a menționat că extinderea obligației de a motiva poate depinde în special de natura deciziei și urmează a fi apreciată în lumina circumstanțelor fiecărei spețe în parte (Ruiz Torija v. Spain and

Hiro Balani v. Spain, hotărâri din 9 decembrie 1994, § 29 și § 27, respectiv, Series A nos. 303-A și 303-B, respectiv, și Helle vs. Finland, 19 decembrie 1997, Reports 1997-VIII, § 55).

Respectiv, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument avansat de părți, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei.

Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Analizând argumentele și solicitările recurenților sub aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, în coraport cu materialele cauzei și decizia recurată, Colegiul penal ajunge la concluzia că acest temei urmează a fi respins, deoarece instanța de apel în urma judecării cauzei și cercetării probelor, a adoptat o soluție motivată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept, prin care acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 326 alin.(1) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal consideră, că este întemeiată concluzia instanței de apel.

Totodată, Colegiul penal conchide, că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În același timp, din conținutul recursului, se evidențiază că recurentul, de fapt, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor însă, motivele de reapreciere a materialului probatoriu, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de recurent nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Colegiul penal consideră, că toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare apreciind probele în sensul art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind achitarea lui Arap Ion învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și condamnarea acestuia în baza art. 326 alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal constată, că în speța supusă examinării nu sunt prezente erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor

motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Având ca suport cele invocate supra, se atestă faptul că, în baza art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, urmează a decide asupra inadmisibilității recursurilor ca fiind vădit neîntemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu și avocatul Vadim Cebanu în interesele inculpatului Arap Ion împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe Arap Ion, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 mai 2021.

Președinte

Ala Cobăneanu

judcători

Mariana Pitic

Dumitru Mardari